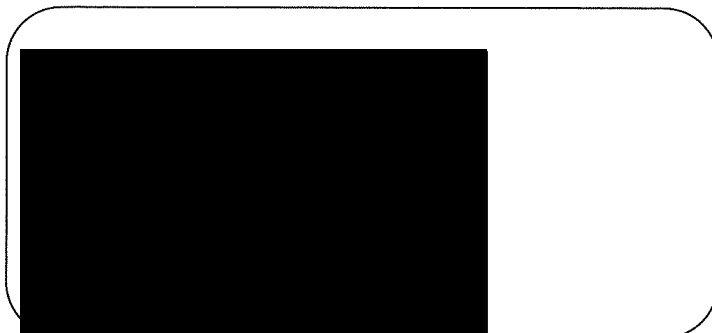

Váš dopis značky / ze dne 28.6.2021
naše značka 2021/37/900200
vyřizuje / linka
místo odeslání / dne Praha/12.07.2021

Vyřízení žádosti o informace podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č.106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů

Dopravní podnik hl. města Prahy, akciová společnost, se sídlem Sokolovská 42/217, Vysočany, 190 00 Praha 9, IČO: 00005886 (dále jen „povinný subjekt“), jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst.1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů „InfZ“) obdržel dne 28. 6. 2021 Vaši žádost podle InfZ s následujícím obsahem, v níž žádáte o informace k níže uvedeným dotazům (dále jen „Žádost“):

Z veřejně dostupných informací vyplývá, že mezi DPP a společností RENCAR PRAHA, a.s., se sídlem Rohanské nábřeží 678/25, Karlín, 186 00 Praha 8, IČO: 005 06 397 (dále jen „RENCAR“), byla uzavřena Smlouva o pronájmu ploch pro reklamní činnosti ze dne 31. 1. 1997, v konsolidovaném a upraveném úplném znění ze dne 19. 10. 2009, a ve znění pozdějších dodatků (dále jen „Smlouva Rencar“).

Z veřejně dostupných informací je mi rovněž známo, že DPP v roce 2016 podal „sám na sebe“ podnět k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“) k prošetření postupu DPP při sjednávání dodatku č. 9 ke Smlouvě Rencar, uzavřeného dne 30. 10. 2013 z hlediska možného porušení tehdy platného zákona č. 139/2006 Sb., o koncesních smlouvách a koncesním řízení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „koncesní zákon“). Řízení před ÚOHS bylo na základě výše uvedeného podnětu zahájeno dne 30. 5. 2016 a bylo vedeno pod sp. zn. ÚOHS-S0412/2016/VZ, přičemž, pokud je mi známo, DPP nebyl schopen/ochoten předložit ÚOHS veškeré podklady a informace, které ÚOHS k posouzení věci ve všech vzájemných souvislostech žádal.

ÚOHS vydal ve výše uvedeném řízení dne 2. 9. 2016 rozhodnutí č.j.: ÚOHS-S0412/2016/VZ-36760/2016/543/MPr (dále jen „rozhodnutí ÚOHS“), v němž výrokem I. rozhodl, že DPP spáchal správní delikt, jelikož nepostupoval dle koncesního zákona při uzavření dodatku č. 9 ke Smlouvě Rencar, když (na základě neúplných podkladů poskytnutých DPP) ÚOHS dospěl k závěru, že Smlouva Rencar je svojí povahou koncesní smlouvou. Výrokem II. ÚOHS uložil DPP za spáchání správního deliktu pokutu ve výši 1 000 000 Kč. RENCAR, coby druhá strana Smlouvy Rencar i zkoumaného dodatku č. 9, nebyl účastníkem řízení a v rámci řízení, pokud je mi známo, nebyl vyzván ke sdělení svého stanoviska ani k předložení jakýchkoli podkladů.

Poté, co se společnost RENCAR o výše uvedeném rozhodnutí ÚOHS dozvěděla, poskytla – pokud vím – DPP právní rozbor, který poukazoval na skutečnost, že výše uvedené rozhodnutí ÚOHS není správné, respektive bylo učiněno na základě chybných a/nebo neúplných podkladů, a vyzvala DPP k podání

rozkladu proti rozhodnutí ÚOHS, a to ve všech jeho výrocích (tj. i co do výroku o spáchání správního deliktu).

Dne 19. 9. 2016 sice podal DPP rozklad, avšak pouze proti výroku II. rozhodnutí ÚOHS o výši pokuty; výrok I. rozhodnutí ÚOHS, kterým ÚOHS rozhodl o spáchání správního deliktu, nebyl DPP rozkladem napaden a nabyt tak právní moci, a to přesto, že DPP měl k dispozici argumentaci jednoznačně svědčící o nesprávnosti výroku I. rozhodnutí ÚOHS!

O rozkladu podaném proti výroku II. rozhodnutí ÚOHS rozhodl předseda ÚOHS dne 25. 11. 2016 tak, že jej zamítnul a napadené prvostupňové rozhodnutí ve výroku II. potvrdil.

DPP byl tedy nucen – v důsledku podnětu, který podal sám proti sobě, resp. svému postupu, a následné rezignace na podání rozkladu proti výroku o spáchání správního deliktu – zaplatit pokutu ve výši 1 000 000,- Kč!

V návaznosti na výše uvedené prosím o poskytnutí následujících informací.

1) Kdo (jaký orgán, či osoba na jaké konkrétní pozici) rozhodl (dal pokyn), aby DPP podal výše uvedený podnět k zahájení řízení o spáchání správního deliktu k ÚOHS? Pokud existuje k této věci jakýkoli písemný dokument (pokyn, rozhodnutí orgánu atp.), prosím o jeho poskytnutí.

2) Z jakého důvodu (či důvodů) si DPP nevyžádal podklady od společnosti RENCAR, které v rámci zahájeného řízení ÚOHS byly relevantní a které ÚOHS po DPP vyžadoval a namísto toho ÚOHS sdělil, že tyto podklady nemá DPP k dispozici? Kdo (jaký orgán, či osoba na jaké konkrétní pozici) o takovém postupu rozhodl? Pokud existuje k této věci jakýkoli písemný dokument (pokyn, rozhodnutí orgánu atp. – ať již v rámci DPP nebo hlavního města Prahy nebo mimo ně), prosím o jeho poskytnutí.

3) Kdo (jaký orgán, či osoba na jaké konkrétní pozici) rozhodl, že DPP podá rozklad pouze proti výroku II. rozhodnutí ÚOHS o uložení pokuty za správní delikt a nepodá rozklad rovněž proti výroku I. rozhodnutí ÚOHS, kterým ÚOHS rozhodl o spáchání správního deliktu, a to i přes to, že společnost RENCAR dodatečně poskytla DPP rozbor, který poukazoval na skutečnost, že výše uvedené rozhodnutí ÚOHS není správné, respektive bylo učiněno na základě chybných a/nebo neúplných podkladů? Pokud existuje k této věci jakýkoli písemný dokument (pokyn, rozhodnutí orgánu atp.), prosím o jeho poskytnutí.

4) Byla (příp. bude) na někom [a případně po kom (postačí uvedení pracovní pozice)] v rámci DPP vymáhána škoda ve výši 1 000 000 Kč, která tímto postupem DPP vznikla?

a. Pokud ano, prosím rovněž o poskytnutí všech relevantních dokumentů (výzvy k úhradě škody, potvrzení o úhradě škody apod.) k této záležitosti.

b. Pokud ne, prosím o sdělení, kdo (jaký orgán, či osoba na jaké konkrétní pozici) rozhodl o tom, že DPP nebude takto vzniklou škodu vymáhat. Zároveň v takovém případě prosím o sdělení důvodu, pro který bylo rozhodnuto o tom, že DPP nebude takto vzniklou škodu vymáhat, a o poskytnutí všech relevantních dokumentů (rozhodnutí o upuštění od vymáhání náhrady škody apod.) k této záležitosti.

Povinný subjekt tímto poskytuje odpovědi k jednotlivým výše uvedeným dotazům, byť z formálního hlediska byla Žádost adresována hlavnímu městu Praze, avšak byla doručena na emailovou adresu povinného subjektu.

Zkratky definované v textu Žádosti budou užity i povinným subjektem v rámci odpovědi k Žádosti.

K dotazu č. 1):

Otázka vznesení podnětu k ÚOHS byla rozhodnuta na úrovni představenstva povinného subjektu. Viz usnesení představenstva povinného subjektu ze dne 28. 4. 2016 č. PR/2016/4.

Doplňující informace: Podnět k ÚOHS byl navázán na neposkytnutí odpovědi ÚOHS k neformálnímu dotazu povinného subjektu stran posouzení povahy Smlouvy Rencar jako koncesní.

Dle právních analýz byl právě jen ÚOHS oprávněn s konečnou platností rozhodnout o povaze Smlouvy Rencar, neboť civilní soudy (v rámci řízení o platnosti Smlouvy Rencar vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 9) nejsou oprávněny rozhodnout tuto otázku. S ohledem na skutkové okolnosti případu a právní analýzy dostupné povinnému subjektu tak pro objasnění povahy Smlouvy Rencar nezbylo než se formálně obrátit na ÚOHS.

K dotazu č. 2):

Povinný subjekt poskytl ÚOHS veškeré relevantní podklady, kterými disponoval v souvislosti s obsahem a plněním Smlouvy Rencar.

Doplňující informace: Povinný subjekt neměl žádných informací o tom, že by společnost RENCAR mohla disponovat informacemi, které by mohly zvrátit závěr o povaze relevantní smlouvy. Klíčovými otázkami posuzovanými ÚOHS byl obsah smlouvy samotné, zejména stěžejních okruhů týkajících se služeb zajišťování provozní reklamy, výstavby a správy zastávek MHD, a konečně správa reklamních rámečků.

Nehledě k uvedenému, pokud by ÚOHS shledal, že jakékoliv relevantní podklady má k dispozici společnost RENCAR a že jsou nezbytné pro jeho rozhodnutí, jistě by využil procesních prostředků za účelem zajištění důkazu, k tomu srovnejte § 53 odst. 1 správního řádu.

K dotazu č. 3):

Rozhodnutí o podání rozkladu proti rozhodnutí ÚOHS bylo učiněno v návaznosti na závěry právní analýzy, jejímž předmětem bylo posouzení následků podání rozkladu proti jednotlivým výrokům rozhodnutí ÚOHS. Rozhodnutí bylo učiněno na úrovni představenstva povinného subjektu.

Viz usnesení představenstva povinného subjektu ze dne 12. 9. 2016 č. 13/2016/3.1.

K dotazu č. 4):

Povinný subjekt neeviduje ani nevidoval škodní pohledávku popsanou žadatelem. Tímto je vyčerpána rovněž podotázka v písm. b) dotazu žadatele.

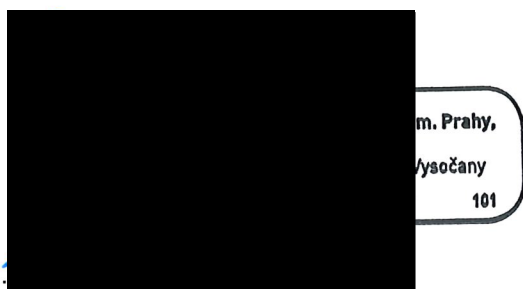
Doplňující informace:

Povinný subjekt nemá informace, ze kterých by bylo zřejmé, že vznikla na jeho straně jakákoliv škoda, neboť za předpokladu, že by povinný subjekt podal rozklad proti oběma výrokům rozhodnutí, mohl ÚOHS rozhodnout o vyšší sankci v případě opakovaného projednání věci, k tomu odkazuje povinný subjekt

např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 3. 2017, čj. 6 Afs 169/2016-42¹, z něhož jasně plyne, že v obecné rovině nelze uloženou sankci v odvolacím přestupkovém řízení změnit v neprospěch osoby, proti níž je přestupkové řízení vedeno, nicméně pro případ, že dojde ke zrušení původního rozhodnutí v celém rozsahu a prvostupňový orgán rozhoduje znovu, může být prvostupňovým orgánem uložen trest přísnější než v jeho původním rozhodnutí.

Vzhledem k tomu, že pro případ spáchání přestupku dle § 27 odst. 1 písm. a) koncesního zákona hrozila povinnému subjektu pokuta až ve výši 5 % z předpokládané hodnoty předmětu koncesní smlouvy, která by mohla činit v daném případě až 22 mil. Kč, lze uzavřít, že postup povinného subjektu tak zjevně směřoval k minimalizaci škody.

Dopravní podnik hl. m. Prahy,
akciová společnost

vedoucí odboru Právní

Přílohy: Usnesení představenstva povinného subjektu ze dne 28. 4. 2016 č. PR/2016/4;
Usnesení představenstva povinného subjektu ze dne 12. 9. 2016 č. 13/2016/3.1.

¹ Viz Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 3. 2017, čj. 6 Afs 169/2016-42 – „Ustanovení § 82 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, jež správnímu orgánu znemožňuje v odvolacím řízení změnit uloženou sankci v neprospěch obviněného z přestupku, nebrání správnímu orgánu prvního stupně uložit přísnější sankci novým rozhodnutím, pokud bylo jeho původní rozhodnutí v odvolacím řízení jako celek zrušeno a správní orgán prvního stupně v novém řízení posoudil otázku viny i trestu v plném rozsahu.“

